

Pikku

Kroko

menee

elokuviin

Helsingin kulttuurikeskus

teksti Jaana Lappo | kuvitus Hannamari Vahtikari

Pikku Kroko on ensimmäistä päivää päiväkodissa. Ja juuri tänään päiväkodin lapset ovat menossa elokuviin. Krokokin pääsee mukaan. Nyt jännittää!

Aikuiset kertovat lapsille, mitä elokuvaa mennään katsomaan. Se on piirroselokuva Volle Vompatin seikkailu. Elokuva kertoo ystävydestä ja siinä on myös hassuja tapahtumia.

Kuka on ollut aiemmin elokuvissa? Terttu viittaa. Hän on ollut perheensä kanssa katsomassa Rölli-elokuvan. Siinä oli ihmisnäyttelijöitä, ja Terttu söi elokuvissa popcornia ja nameja. Kun päiväkodin lapset menevät elokuviin, ei herkkuja kuitenkaan oteta mukaan.

Ennen lähtöä lapset lasketaan ja kaikki saavat kirkkaanvärisen turvaliivin. Ja sitten mennään – parijonossa.

Elokuviin mennään metrolla. Pikku Kroko ei ole koskaan ollut metrossa, sillä äiti ja isä ovat vieneet hänet joka paikkaan krokoautolla. Metro on iso! Siinä on monta ovea, jotka avautuvat ja sulkeutuvat itsestään. Ihmisiä tulee ja menee.

Muistathan seurata hoitajien neuvoja, vaikka ympärillä on paljon ihmisiä ja kaikenlaista jännittävää! Metrojunaan mennään sisään ja siitä poistutaan kaikki yhdessä. Hoitajat pitävät huolta, että kukaan ei eksy eikä unohdu metroom.

Hupsis – Raimo melkein unohti myssynsä metron istuimelle! Pikku Kroko katsoo tarkasti, että oma krokohattu ja pehmokrokotiili Hirmu tulevat mukaan.

Metrosta päästään maan pinnalle rullaportaita pitkin. Sitten kävellään. Ja nyt näkyyn kulttuuritalo, jossa elokuva esitetään.

Kulttuuri tarkoittaa virkistystä ja leikkiä. Kulttuuria ovat monenlaiset esitykset – elokuvat, näytelmät, tanssiesitykset ja musiikkikonsertit. Kulttuuria ovat myös virkistävät tuotteet – kirjat, piirustukset ja patsaat. Kulttuuritalossa järjestetään esityksiä ja näyttelyitä, ja siellä on myös kirjasto. Siksi se on niin iso!

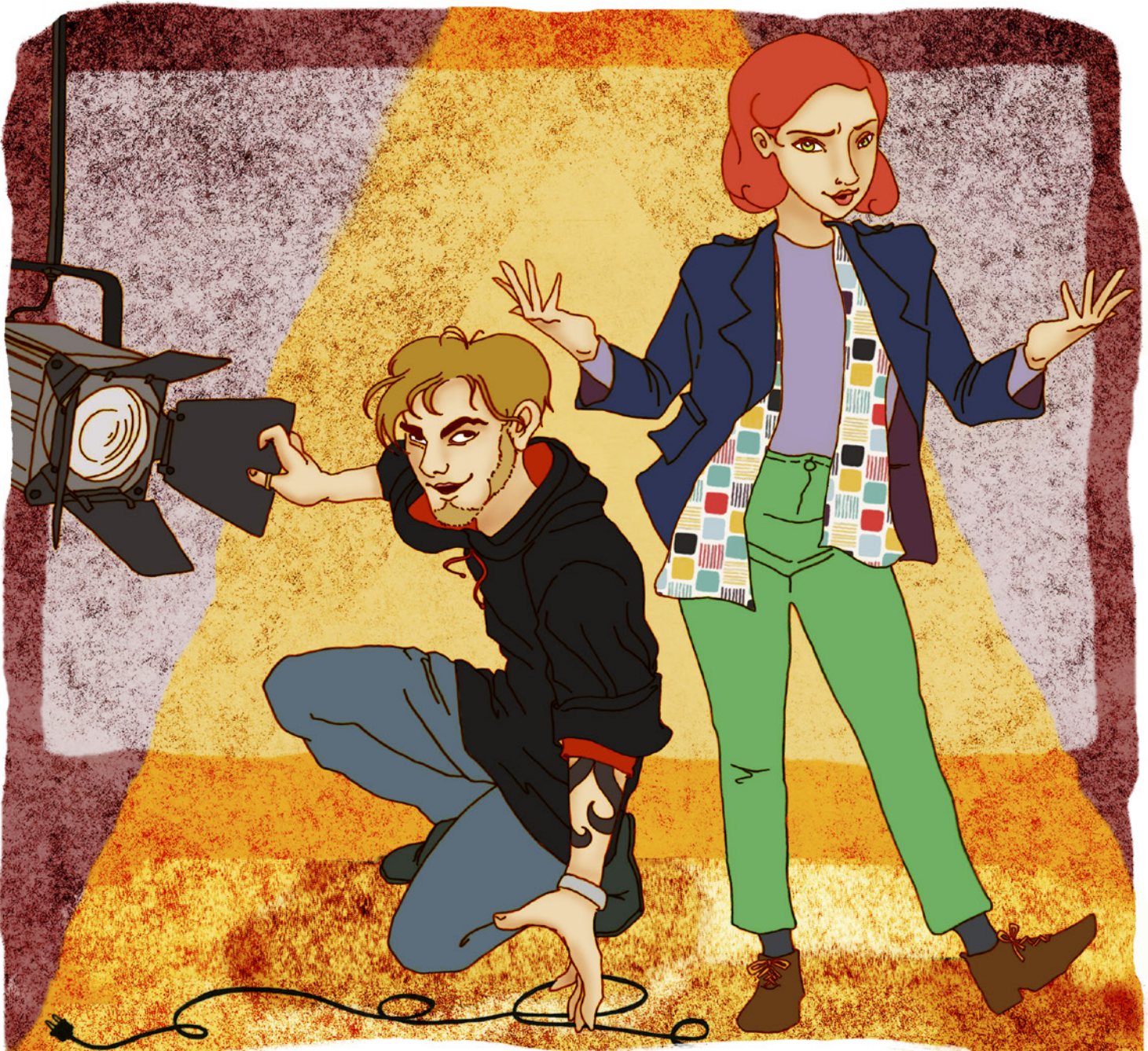
Pikku Kroko ja lapset menevät pääovesta sisään. Ohoh! Aulassa on muitakin lapsiryhmiä kuin Krokon oma päiväkotiryhmä! — *Mitä jos minä joudun väärään paikkaan tungoksessa,* pelästyy Pikku Kroko. Älä huolestu, Kroko! Jos eksyt, kysy neuvoa aikuisilta tai talon vahtimestareilta. He auttavat.

— Tännepäin! huutelee päiväkodin hoitaja. — Päällysvaatteet ja liivi riisutaan ja jätetään naulakkoon. Hatut ja käsineet voi laittaa hihoihin, niin ne eivät huku. Mutta kengät pidetään jalassa.

Naulakon lähellä on vessa. Siellä pitää käydä ennen elokuvaa, sillä kesken esityksen pissalle pääsee vain hoitajan kanssa. Pikku Kroko osaa jo lukea kirjaimet W ja C, ja hän kipittää itse vessaan. Mutta Raimo ei tiedä missä vessa on, ja hän pyytää aikuista viemään hänet. Sekin onnistuu.

Aulassa on kova meteli. Terttu riehaantuu. Soo soo, häntä pitää jo rauhoitella...
— Miksi pitää odottaa? Terttu marisee. Aulassa odotetaan, että salin ovet aukeavat. Lopulta vahtimestari aukaisee ovet ja sitten päästään sisään elokuvateatteriin. Ei saa juosta ja tönä! Mennään sisään rauhallisesti oman ryhmän kanssa.

Salissa on suuri valkokangas, johon elokuva heijastetaan ja penkkirivejä, joilla istutaan. Kaikille on oma paikka. Hoitajat auttavat, jotta kaikki pääsevät rauhassa paikoilleen.
— Onpa salissa hämärää, ihmettelee Raimo. — Se kuuluu asiaan, Terttu supattaa.

Nyt tulee esiin kulttuuritalon tuottaja. Hän toivottaa kaikki tervetulleiksi ja kertoo elokuvasta joka kohta nähdään. Salin takaosasta lapsia tervehtii teknikko. Hän se juuri heijastaa elokuvan projektorin avulla valkokankaalle.

— Juuri ennen kuin elokuva alkaa, salissa tulee ihan pimeää, tuottaja sanoo. — Pimeää tulee siksi, että elokuva näkyisi mahdollisimman hyvin. Mutta ei tarvitse pelästyä – heti kun kuva ilmestyy valkokankaalle, tulee valoisampaa. Silmät myös tottuvat hämärään.

Pikku Kroko yrittää muistaa, miten elokuvissa ollaan. Ei syödä eikä juoda. Ei heitellä roskia, ei kopistella tai metelöidä. Ei kiipeillä tuolilla eikä jutella kaverin kanssa. Siinä olikin monta ei-asiaa. Mutta mitä saikaan tehdä? Nauraa!

Pikku Krokoa ja Raimoa jännittää. Kroko kurkistaa rivin päähän. Siellä näkyy oma tuttu hoitaja. Hyvä! Hoitajan luo voi mennä myös elokuvan aikana, jos on ihan välttämätöntä asiaa.

Volle Vompatti ilmestyy valkokankaalle. Oooo! Onpa se iso! Paljon suurempi kuin televisiossa tai tabletissa! Volle Vompatti vinkaisee tosi kovalla äänellä. Ja kun se pomppii eteenpäin, kuuluu hassuja ja outoja mielikuvitusääniä. Ne ovat äänitehosteita.

Poks! Tuo paukahdus ei tullut elokuvasta. Pertti on puhaltanut purkkapallon, ja nyt purkkaa levisi Pertin naamalle ja myös tuolille. Hoitaja rivin päässä pudistelee päätään. Purkka ei kuulu elokuvaan! Nolo Pertti piiloutuu tuolin alle. Saakohan niin tehdä?

Elokuva jatkuu. Nyt tuhma Korppi nappaa Vollen herkut. Voi! Pikku Krokoa melkein itkettää Vollen puolesta. Mutta sitten hän muistaa, että valkokankaalla kaikki on satua, vaikka se tuntuukin todelta. Hyvä juttu! Ja hyvä sekin, että lopulta Volle Vompatti saa herkkunsa takaisin. Namnam...

Elokuva kestää puoli tuntia. Kuluipa aika nopeasti! Elokuva päättyy lopputeksteihin: valkokankaalle tulee kirjoitusta, jossa kerrotaan, ketkä ovat tehneet elokuvan. Jos pidit elokuvasta, lopputekstien päätyttyä voit taputtaa. Kroko taputtaakin hurjasti. Samoin Raimo. Ja sitten saliin syttyvät taas valot.

Salista palataan aulaan ryhmässä oman hoitajan perässä. Nyt pitää Tertun käydä pissalla, sillä hän hörppi elokuvissa salaa limua. Limua taisi roiskua Krokonkin päälle. Soo soo Terttu – olehan ensi kerralla kiltisti!

Päiväkodissa syödään ja sitten jutellaan elokuvasta. Kuka siinä esiintyi ja mitä tapahtui? Mikä oli kaikkein hauskinta, mikä kummallisinta? Mistä hahmosta sinä pidit eniten?

Lapset haluavat itsekkin piirtää elokuvan hahmoja. Niistä tulee hienoja! Pikku Kroko piirtää, miltä Volle Vompatti näytti kun se sai herkut takaisin. Raimo piirtää hurjan Korpin. Sitten lapset kokeilevat, miltä tuntuu liikkua niin kuin elokuvan kilpikonna. Entä miten liikkuvat kengurut? Entäs madot? Tai hörsytörsyt?

Seuraavana päivänä lapset haluavat vielä tehdä oman näytelmän, jossa Volle Vompatti on pääosassa. Kaikki saavat vuorollaan esittää Vollea. Se on kivaa. Ja niinpä Pikku Kroko kysyykin: Koska mennään taas uudestaan elokuviin?